

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 16 februari 1926 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om vissa ändringar av tullen å vävnader av ull.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 166, har herr *Björkman* hemställt, att riksdagen måtte besluta,

»dels att rubrikerna 404—406 i gällande tulltaxa måtte erhålla följande ändrade lydelse:

vävnader av ull, även i förening med annat spånadsämne med undantag av silke:

-----	
	andra slag, ej särskilt nämnda:
404.	välgande per kvm. mer än 700 gram ..... 1 kg. 1: 20
405.	välgande per kvm. mer än 500 gram men ej mer än 700 gram ..... 1 kg. 1: 60
406.	välgande per kvm. 500 gram eller därunder ..... 1 kg. 2: 25
	<i>dels att tulltaxerubrik 402 må ur tulltaxan utgå».</i>

Utskottet.

Ovannämnda rubriker i tulltaxan hava nu följande lydelse:

Vävnader av ull, även i förening med annat spånadsämne med undantag av silke:

402.	tvåskaftade (icke mönstervävda), utan förening med annat spånadsämne, oblekta eller blekta, välgande per kvm. 100 gram eller därunder ..... 1 kg. 1: 75
-----	

andra slag, ej särskilt nämnda:

404.	välgande per kvm. mer än 700 gram ..... 1 kg. 1: 50
405.	välgande per kvm. mer än 200 gram men ej mer än 700 gram ..... 1 kg. 1: 75
406.	välgande per kvm. 200 gram eller därunder ..... 1 kg. 2: 25.

Motionen.

Till stöd för sitt förslag har motionären anført i huvudsak följande:

Den nyss återgivna uppdelningen, vilken tillkommit vid den år 1911 avslutade svensk-tyska handelstraktaten, hade icke grundats på några statistiska uppgifter rörande importens respektive produktionens ditillsvarande fördelning på olika viktgrupper. Då ej heller erfarenheten givit någon bestämd

vägledning i fråga om fördelningen, vore det förklarligt, att den genomförda specifikationen ganska snart visat sig mindre tillfredsställande. Detta sammanhängande framför allt med den omständigheten, att i rubriken 405, som omfattade den ojämförligt största delen av här ifrågakvarande yllevävnader, sammanförts vävnader, vilka i fråga om tillverkningskostnaderna representerade de mest skilda typer. Så länge de olika slagen av vävnader varit kvantitativt sett någorlunda jämnt fördelade över hela viktgruppen, hade detta missförhållande gjort sig mindre gällande, i det att de högre produktionskostnaderna för lättare vävnader i stort sett uppvägdes av de lägre produktionskostnaderna för tyngre vävnader. Emellertid hade under de senare åren dels på grund av vävnadsteknikens utveckling dels till följd av ändrad moderiktning en förskjutning av konsumtionen ägt rum, i det att de förr vanliga tygerna av grövre typer allt mera undanträngts av lättare vävnader. Denna förskjutning i konsumtionen hade givetvis utövat inflytande på ylleindustriens produktionsförhållanden så till vida, att produktionen allt mera måst inriktas på framställning av lättare vävnader, vilket, genomsnittligt taget, medfört en stegring i produktionskostnaderna, som särskilt gjort sig gällande beträffande vävnader, vägande mellan 500 och 200 gram per kvadratmeter. Berörda förhållande syntes böra föranleda en ändring av den nuvarande viktgruppsindelningen för yllevävnader med åtföljande justering av tullsatserna. Sålunda borde gränsen mellan lättare och tyngre vävnader sättas vid 500 gram per kvadratmeter, varvid alla vävnader upptill denna vikt per kvadratmeter komme att få samma tullsats, vilken skäligen borde bestämmas till 2 kronor 25 öre per kilogram, d. v. s. samma tull, som nu gällde för vävnader, vägande per kvadratmeter 200 gram och därunder. Å andra sidan kunde med hänsyn till produktionskostnaderna tullen å tyngre vävnader nedsättas, för vävnader med en vikt av 500—700 gram per kvadratmeter till 1 krona 60 öre och för vävnader över 700 gram per kvadratmeter till 1 krona 20 öre per kilogram. Om och i den mån dessa jämkningar kunde antagas påverka priserna inom riket, skulle detta ske genom någon förhöjning på de lättare och finare varorna och motsvarande nedsättning för de tyngre, de bredare lagrens förbrukningsartiklar. Samtidigt kunde man förvänta en förbättring i arbetstillfällena vid de inhemska fabrikerna, som torde få utsikt att i större utsträckning upptaga tillverkning av lättare vävnader.

Slutligen borde, då anledningen till att tvåskaftade, oblekta eller blekta vävnader, vägande per kvadratmeter 100 gram eller därunder, upptagits i särskild rubrik numera bortfallit och importen vore obetydlig, rubriken 402 uteslutas ur tulltaxan, vilket även ur tullteknisk synpunkt innebure en lättnad.

Bevillningsutskottet har vid behandlingen av förevarande motion anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig.

Motionärens förslag innebär följande förändringar i tullsatserna för de vanligare vävnaderna av ull, taxerubrikerna 404—406, nämligen att tullen höjes för vävnader, vägande mer än 200 gram men ej mer än 500 gram per kvadratmeter, med 50 öre per kilogram men sänkes för vävnader, vägande mer än 500 men ej mer än 700 gram per kvadratmeter, med 15 öre per kilogram och för vävnader, vägande mer än 700 gram per kvadratmeter, med 30 öre per kilogram. För vävnader med en vikt per kvadratmeter av

*Utskottets
yttrande.*

200 gram eller därunder skulle däremot någon förändring i tullsatsen ej inträda.

Importen av ifrågavarande yllevävnader utgjorde:

	rubr. 404 (vikt per kvm. mer än 700 gr.)	rubr. 405 (vikt per kvm. 200—700 gr.)	rubr. 406 (vikt per kvm. under 200 gr.)
1913	3,751 kg.	503,974 kg.	335,494 kg.
1921	2,755 »	417,135 »	163,601 »
1922	4,074 »	725,769 »	406,527 »
1923	8,142 »	1,056,542 »	656,335 »
1924	7,132 »	1,017,666 »	627,764 » .

Beträffande den ur importsynpunkt mest betydelsefulla rubriken, omfattande vävnader med en vikt per kvadratmeter av mer än 200 gram men ej mer än 700 gram, skulle det givetvis vara av intresse att äga kännedom om, huru importen fördelar sig mellan de tyngre vävnaderna, för vilka förslaget innebär en sänkning av tullen, och de lättare, för vilka en tullförhöjning skulle inträda. Några dylika uppgifter hava emellertid icke stått till buds. Ej heller har närmare upplysning kunnat vinnas om den inhemska produktionens fördelning på tyngre och lättare vävnader. Påfallande obetydlig har importen under nu gällande tullförhållanden varit av vävnader, vägande mer än 700 gram per kvadratmeter, i förhållande till införseln inom de båda lägre viktgrupperna. Framhållas må emellertid, att importsiffrorna ingalunda kunna anses belysande för den inhemska konsumtionen av tyngre respektive lättare vävnader, i det att de förstnämnda förbrukas i avsevärt större omfattning än man med ledning av importsiffrorna skulle hava anledning att antaga. För prisbildningen inom landet å tyngre vävnader kan således den föreslagna tullnedsättningen få större betydelse än som motsvaras av importen. Beträffande de lättare vävnaderna, vilka skulle drabbas av tullförhöjning, torde densamma komma att medföra någon mindre prisförhöjning.

Bevillningsutskottet har i likhet med motionären ansett, att den omständigheten, att, sedan tidpunkten, då tulltaxerubrikerna 404—406 fastställdes, den inhemska konsumtionen i avsevärd mån övergått från tyngre till lättare vävnader, bör föranleda en motsvarande jämkning i viktgruppsindelningen, vilken numera icke torde motsvara vad med densamma avsågs.

Motionärens förslag, att tulltaxerubriken 402 måtte utgå, innebär, att i nämnda rubrik upptagna tvåskaftade (icke mönstervävda) yllevävnader utan förening med annat spånadsämne, oblekta eller blekta, vägande per kvadratmeter 100 gram eller därunder, skulle komma att hänföras till rubriken 406, varigenom en tullförhöjning från 1 krona 75 öre till 2 kronor 25 öre per kilogram för dem skulle komma att inträda. Anledningen till att 1906 års tulltaxekommitté föreslog dessa vävnaders upptagande under

särskild rubrik med lägre tullsats var, att desamma utgjorde ett inom landet för det dåvarande knappast tillverkat halvfabrikat och voro i förädlat skick föremål för en icke obetydlig import, om ock denna starkt berördes av att efterfrågan var mycket växlande. Genom att för halvfabrikatet den lägre tullen bibehölls ansågs utsikt förefinnas, att förädling av varan skulle komma att upptagas inom landet.

Importen av ifrågavarande vävnader utgjorde

år 1913	4,259 kilogram
» 1921	1,010 »
» 1922	1,362 »
» 1923	1,819 »
» 1924	2,259 »

och kan således sägas vara av ringa betydelse.

Då någon förädling av dessa vävnader under de gångna åren icke uppkommit, utan desamma i vid importtillfället förefintligt skick direkt ingå i konsumtionen, synes anledning icke förefinnas att i tullbeskattningsavseende bibehålla särställningen för denna jämförelsevis obetydliga artikel, särskilt som, enligt vad utskottet inhämtat, gränsen mellan svagt färgade och ofärgade sådana vävnader understundom varit svår att uppdraga.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av herr Björkmans förevarande motion II:166 om vissa ändringar av tullen å vävnader av ull, måtte besluta,

1) att rubriken 402 i gällande tulltaxa skall ur desamma utgå; samt

2) att rubrikerna 404, 405 och 406 i gällande tulltaxa skola erhålla följande ändrade lydelse:

	Kvantitet för tullbe- räkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
Vävnader av ull, även i förening med annat spånadsämne med undantag av silke:			
----- andra slag, ej särskilt nämnda:			
404. vägande per kvm. mer än 700 gram	1 kg.	1	20
405. vägande per kvm. mer än 500 gram men ej mer än 700 gram	1 kg.	1	60
406. vägande per kvm. 500 gram eller därunder	1 kg.	2	25

Stockholm den 16 februari 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: se under betänkandet nr 13.

Reservation

av herrar *Gustaf Nilsson* i Kristianstad, *Pers, Johan Bergman, Månsson* i Furuviik, *Olsson* i Ramsta, *Lövgren* i Nyborg och *Åström*, vilka yrkat avslag å motionen.